

Király(i) biztosítás ^[1]

Az olasz király személyi biztonságának kérdéséhez az 1937-es budapesti látogatásakor

A „KEOKH intézkedett, hogy a Magyarországon lakó horvát emigránsok (ustasák stb.) megfelelő ideig szigorított rendőri felügyelet alatt tartassanak. Elrendelem, hogy a terroristikus cselekmények elkövetése szempontjából számba jöhető elemek ártalmatlanná tétele végett, úgy a m. kir. rendőrhatóságok, mint a m. kir. csend-őrség folyó hó 17-én é 18-án minden városban és községben általános állambiztonsági razziát fogantossin.”

Bevezető

Minden ország életében jelentős esemény, ha egy másik ország államfőjét vagy uralkodóját láthatja vendégül. A fontosabb diplomácia eseményekről általában megemlékeznek a történelemkönyvek: leírják a látogatás célját, a tárgyalások eredményeit, vagy éppen a protokolláris programokat. Ilyen kiemelkedő esemény volt 1937-ben III. Viktor Emánuel olasz király budapesti látogatása. A látogatása nem volt meglepő, hisz a korabeli Magyar Királyság egyik fő szövetségeseinek tekintette az Olasz Királyságot, mind gazdasági, mind pedig politikai értelemben. Sokan ekkor még a fasiszta államban látta a magyar revízió legfőbb és legpotensebb támogatóját. Érdekesség gyanánt talán érdemes megjegyezni azt is, hogy a kaposvári magyar királyi „Nagy Lajos Király” 6. honvéd gyalogezrednek tulajdonosa is az olasz uralkodó volt. A mindössze három napos látogatást természetesen a sajtó kiemelt figyelmé kísérette: számos fénykép és a korabeli magyar filmhíradó is megörökítette az eseményt:

Ugyanakkor látnunk kell, hogy a látogatás idején az európai, illetve a balkáni helyzet - nem először a világtörténelemben - roppant bonyolult volt. Ennek egyik ismert része a - a két világháború között szinte mindig - feszült olasz-jugoszláv viszony, aminek hátterében - többek között - a Balkán feletti hegemonia megszerzése állt. Mindkét fél igyekezett szövetségeket, vagy legalábbis barátokat gyűjteni magának. Így a nemzetközi szigeteltségből kitörni akaró Magyarország szerepe is egyre inkább felértékelődött.

Mindezek fényében különösen fontos volt, hogy egy még ennyire formális látogatás is problémák, mindenféle gond nélkül zajljék le. Az uralkodók, illetve a vezető politikusok elleni merényleteknek 1937-re már igen hosszú sora volt. Így nem csodálkozhatunk azon, hogy a magyar belügy, pontosabban a rendvédelmi szervek kiemelt figyelmet fordítottak III. Viktor Emánuel magyarországi látogatásának biztosítására. Bár arra vonatkozóan nincs forrás, hogy akár az olasz, akár a magyar szerveknek konkrét információja lett volna merényletvesztéről, de nyilván nekik minden eshetőségre készülniük kellett. Ebből a szempontból nincs különbség a '30-as évek és a 21. század eleje között...

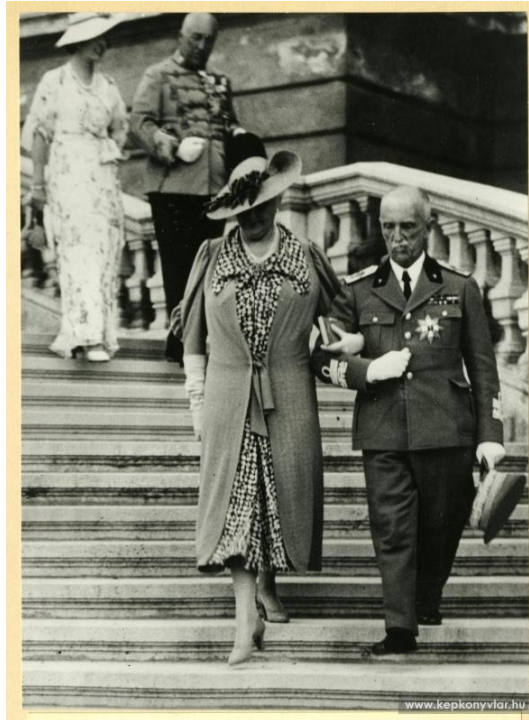

III. Viktor Emánuel, olasz király látogatása Budapesten (Forrás) ^[2]

A lentebb szöveghez közölt három forrás - valamennyi 1937-ből származó BM reservált rendelet - a Magyarországra érkező olasz király személyi biztosításával foglalkozik. A rendeletek jelentékeny része az esetleg külföldről érkező, s a király személyét veszélyeztető elemek kiszűrésére, fel- vagy letartóztatására koncentrált. Ez - ha jól meggondoljuk - nem meglepő, bár Magyarországon nem sokan voltak, akik esetleg veszélyeztethették volna III. Viktor Emánuel, vagy bármelyik olasz politikus életét. Ennek megfelelően a feladatok döntő része a rendőrségre, a határszéli rendőrségre és főként a Külföldieket Ellenőrző Központi Hatóságra

(KEOKH) háruiltak. Utóbbi szervezet fontosságát növelte, hogy a Magyarországon élő külföldiekről - akiknek bejelentkezési kötelezettségük volt - önálló nyilvántartással rendelkezett. E mellett tudjuk, hogy a KEOKH számos vidéki, elsősorban határhoz közeli városban rendelkezett kirendeltséggel, amelyek szintén ellátták elhárítási feladatokat is, nem csak adminisztratívakat. A magyar szervek elővigyázatosságát, ha nem is félelmét mutatja az, hogy a horvát menekülteket, az usztasákat fokozottabb rendőrhatalmasági felügyelet alá vonták, valamint, hogy május 17-én és 18-án minden településen általános állambiztonsági razziát tartottak.

Ennek fényében érdemes megnézni, hogy kikben látott a korabeli magyar belügyi vezetés potenciális veszélyforrást. Egyrészt olyanokban, akikkel közvetlen konfliktusa volt a korabeli olasz állammal. Ilyenek voltak az olasz antifasiszták és emigránsok, valamint az abesszin, vagyis etióp útlevéllel rendelkezők, illetve akikről feltételezték, hogy onnan származnak. Ne feledjük, Olaszország ekkora már elfoglalta Abesszíniát/Etiópiát és Viktor Emánuel felvette az abesszin császári címet, ami a közölt forrásokban is visszaköszön.

Az olasz király a Vár lépcsőjén (Forrás) [3]

Hasonlóan külön, veszélyes csoportnak minősültek bizonyos spanyol állampolgárok is. Vélelmezhető, hogy tekintettel az immár egy esztendeje tartó spanyol polgárháborúra - ahol harcoltak olasz „önkéntesek” -, elsősorban a köztársasági pártiaktól, illetve menekültektől tartott a magyar belügyi vezetés.

A kiszűrendő csoportok közül a legnagyobb terjedelemben a Szerb-Horvát-Szlovén Királyságbeli, illetve jugoszláv állampolgárokkal, továbbá a vélelmezhetően onnan származókkal foglalkoznak a rendeletek. Mi lehet ennek a kiemelt figyelemnek az oka? A magyar külpolitika, nevezetesen Horthy Miklós kormányzó 1926-ban, a mohácsi csata 400. évfordulóján mondott beszédében még a magyarok és szerbek barátságáról, szövetségéről, együttes törökellenes harcáról beszélt. Ez egyértelmű nyitás volt a Szerb-Horvát-Szlovén Királyság felé, amely ezt örömmel fogadta. Ugyanakkor a közeledés felkeltette az olasz diplomácia figyelmét, amely igyekezett megakadályozni a bimbózó kapcsolat elmélyülését. Így végül a Magyar Királyság nem szomszédjával, hanem Olaszországgal kötött barátsági szerződést 1927-ben. Innentől kezdve évről évre mélyültek a magyar-olasz kapcsolatok: Gömbös Gyula miniszterelnök első útja Rómába vezetett, majd 1934 márciusában - Ausztriával kiegyezülve - aláírta az ún. római jegyzőkönyvet.

Az olasz király látogatása Budapesten: a Keleti pályaudvarnál a hintóban az olasz király és Horthy kormányzó (Forrás) [4]

1934. október 9-én Marseilles-ben II. Sándor jugoszláv király és Louis Barthou francia külügyminiszter merénylet áldozatai lettek. A tettesek a makedón gyökerű VMRO szervezet tagjai voltak (amely szervezetet 1934-ben Bulgáriában a többi párttal egyetemben betiltottak), de a háttérben a horvát usztasa mozgalom is ott állt. Magyar szempontból az ügy súlyos következményekkel járt, mivel korábban a magyar kormány befogadta a Jugoszláviából menekülő usztasákat, s Jankapusztán szállást is biztosított számukra. Az usztasák azonban túlléptek a kormány intencióin, s az eredetileg átmeneti szálláshelyül szolgáló jankapusztai táborban kiképzést folytattak. Azok az állítások azonban helytelenek, hogy Magyarországon akár összességében, akár egy-egy időszakban több tízezer usztasát képeztek volna ki. Maximális jankapusztai létszámuk soha nem haladta meg a 40 főt. Ugyanakkor tény, hogy a merényletben résztvevő csoport három tagja innen indult el végzetes útjára. A magyar külügyminisztériumban már korábban érzékelték a problémát, és a külügy szorgalmazta, hogy a tábort minél előbb számolják fel, amit végül 1934 tavaszán el is kezdtek. A kormány olyan sürgősnek tartotta ezt, hogy 1934 szeptemberében egyenesen felkérte a Hitelbankot, hogy azonnal szüntesse meg az usztasák kezében levő bérleteket.

Az olasz királyi pár tiszteletére rendezett ünnepség a Városliget kertjében (Forrás) [5]

A merénylet utáni nyomozásban csakhamar Magyarország került a nemzetközi sajtó és politikai érdeklődés középpontjába. Mivel az ügy számai messze, több fővárosba is elvezettek, a magyar kormánynak - Róma és London támogatásával - sikerült elérnie, hogy a Népszövetség Tanácsa nem hozott elmarasztaló ítéletet Magyarország ellen. Az úgy „salamoni” befejezéseként Budapestre bizta az érintett magyar szervek felelősségének megállapítását és megbüntetését. A marseilles-i merénylet átmenetileg súlyos nemzetközi elszigeteltségbe taszította Magyarországot, és még jobban összekovácsolta - még ha csak provizórikusan is - a kisantant egységét. Mindez abban a kontextusban értelmezendő, hogy az emigráns usztasa vezetés éppen Olaszországban élt, s így Róma esetleges felelősségének kérdése sem lett volna megkerülhető egy komoly nemzetközi vizsgálat esetén. Az olaszok magatartása ezután is kétarcú maradt, hiszen a marseilles-i merénylet után letartóztatták az usztasa vezetőket, de néhány nap után valamennyiüket szabadon engedték. Ezt követően kiutasították az usztasákat - erről a magyar belügy „bizalmas forrásból” időben értesült -, egyszersmind azonban megtagadták kiadásukat Jugoszláviának.

Mi mondható el összességében III. Viktor Emánuel 1937 májusi magyarországi látogatásának biztosításáról? A magyar szervek a források alapján érzékelhetően széles körből szereztek be információikat. Ezen azonban nincs mit csodálkozni: a rendőrségnek jól kiépített és működtetett „b” (bizalmi) egyénekből álló hálózata volt. Vagyis rendőrségi informátor mindenhol és minden társadalmi csoportban szép számmal volt található. Ezzel párhuzamosan tisztában voltak a nemzetközi viszonyrendszerekkel, s azzal is, hogy a származás és az útlevel között nincs feltétlenül egyenes összefüggés. A közölt rendeletek ugyanakkor jól példázzák, hogy a belügy az alá tartozó rendészeti és közigazgatási szervek feladatait miként határozta meg, hogyan szabályozta az együttműködést, igaz, ezt nem túl részletesen teszi. Talán nem túl merész az a kijelentés sem, hogy egy III. Viktor Emánuel elleni merényletnek kicsi volt az esélye, hisz az ő politikai szerepe és tevékenysége jóval protokollárisabb volt, mint például a Marseilles-ben leölt II. Sándoré. Így végül az olasz király budapesti látogatása - legalábbis biztonsági szempontokból - eseménytelen volt.

Források

1.

Irányelvek a határellenőrzéshez

Szám: 7940/1937.

VII. res.

Szigorúan bizalmas!

Saját kezéhez!

Igen sürgős!

Az olasz király és abeszin császár Őfelségének közeli látogatása alkalmából úgy a határon, mint az ország belterületén a legszigorúbb biztonsági intézkedések szükségesek.

Mihez tartás és az alárendelt hatóságok haladéktalan utasítása végett a szükségesnek ítélt és a leglelkiesmeretesebben fogantatandó intézkedéseket az alábbiakban közlöm Méltóságoddal:

A m. kir. rendőrség határszéli kapitányságainak és kirendeltségeinek személyzete vezénylés útján haladéktalanul kiegészítendő arra az állományra, amelyre a befutó vonatok utasainak legalaposabb ellenőrzése céljából szükség van. A m. kir. Pénzügyminiszter Úr megkeresésemre a m. kir. határőrségnek úgy a terepen, mint az úgynevezett „útlevéles átkelő pontokon” leendő megerősítése iránt szintén intézkedik.

Intézkedés történt továbbá abban az irányban is, hogy a határmenti községekben a m. kir. csendőrség a legéberebb és állandó ellenőrzést fejtse ki. Ezeket a községeket a csendőrfőnökök sűrűn portyázní fogják szükséges, hogy a határhoz közel eső m. kir. rendőrhatalóságok az illetékes csendőrségekkel szoros kapcsolatot létesítsenek és egymást kölcsönösen támogassák.

A Külföldiek Ellenőrző Országos Központi Hatóság (KEOKH) felhívta az összes állami és vármegyei rendőrhatalóságokat, hogy a hatósági területükön lakhatási engedéllyel még el nem látott olyan olasz állampolgárokat, akiknek carthotek - lapját a KEOKH-hoz még nem terjesztették fel, továbbá a hatósági területükön ideiglenesen tartózkodó olasz állampolgárokat azonnal írják össze és az összeírási íveket a K. E. O. H.-hoz haladéktalanul terjesszék fel.

Ugyancsak a KEOKH intézkedett, hogy a Magyarországon lakó horvát emigránsok (ustasák stb.) megfelelő ideig szigorított rendőri felügyelet alatt tartassanak.

Elrendelem, hogy a terroristikus cselekmények elkövetése szempontjából számba jöhető elemek ártalmatlanná tétele végett, úgy a m. kir. rendőrhatalóságok, mint a m. kir. csendőrség folyó hó 17-én é 18-án minden városban és községben általános állambiztonsági razzitát foganatosítson.

A megyei rendőrhatalóságokat erről KEOKH fogja értesíteni. Ugyancsak esetleges terroristikus cselekmények megakadályozása végett rövid úton figyelmeztetni kell a fegyver- és lőszerkereskedőket a vonatkozó szabályok legpontosabb betartására és esetleges mulasztásuk súlyos következményeire.

A határszéli rendőrkapitányságokhoz és kirendeltségekhez április 24-én intézett 7354/1937. res. VII. számú körrendelettel már elrendeltem, hogy további intézkedésig a határon belépőket úgy a távolsági, mint az úgynevezett kisebb határszéli forgalomban legszigorúbb figyelemmel kell kísélni. Ezen rendelet értelmében a gyanús egyéneket, ha sem őrizetbe vételükre, sem visszautasításukra nincs ok, a határon fel kell tartóztatni és a gyanúokról ide távbeszélőn (1605-10) azonnal jelentést kell tenni. Ha olyan esetről van szó, hogy sem őrizetbe vétel, sem az itteni döntés bevárásáig a feltartóztatás nem indokolt, úgy az utas személyi adatairól, utazásának bevallott céljáról és a tekintetbe jövő összes egyéb körülményről az illető továbbutazásával egyidejűleg ugyancsak ide (1605-10) távbeszélőn jelentést kell tenni. Az őrizetbe vett gyanús egyéneket a budapesti főkapitányság politikai osztályához kell kísélni. Ugyancsak nagyon szigorúan kell ellenőrizni az útiokmányok nélkül (feketén) belépőket, s a tiltott határátlépés miatt őrizetbe vett ilyen egyéneket szintén a budapesti főkapitányság politikai osztályához kell kísélni.

Bizonyos külföldieknek egyes kategóriái a mostani olasz államfői látogatás szempontjából különös figyelmet érdemelnek akkor is, ha az eme kategóriákba tartozáson kívül *nem* is merült fel ellenük konkrét gyanúok.

Ezek a kategóriák:

a./ a nem Olaszországban élő olasz állampolgárok;

b./ nem olasz útlevéllel utazó olyan egyének, kinek olasz származása alaposan vélelmezhető (úgynevezett antifascisták, olasz emigránsok stb.);

c./ nem jugoszláv útlevéllel utazó, mégis délszláv hangzású néven szereplő oly egyének, kik azzal gyanúsíthatók, hogy S.H.S. (ustasák, macedon terroristák stb.) Hogy ezek a szükséghez képest ittlétük alatt megfigyelhetők legyenek, őket a határon való belépéskor útlevelük adatai alapján jegyzékbe kell foglalni, s ezeket a jegyzékeket illetőleg adatokat a legalkalmasabb módon (telefon, expressz-levél, Budapestben való átadás) azonnal a budapesti főkapitányság politikai osztályához kell eljuttatni.

A spanyol állampolgárok belépésének bizonyos esetekben való megakadályozása tárgyában 12.149/1937. VII. res. számú körrendelettel már intézkedtem

Abeszín útlevéllel esetleg belépni kívánókat semmi körülmények sem szabad beléptetni, hanem fel kell őket tartóztatni és a velük való további eljárásra közbiztonsági osztályom utasítását kell kikérni.

Éppen így nem szabad közbiztonsági osztályom hozzájárulása nélkül beléptetni olyan abeszíneket, akik más állam hatósága (pl. angol) által kiállított, nem nemzeti útiokmánnyal kívánnak belépni. Szabályszerű olasz útlevéllel utazó abeszínek, - ha egyébként gyanú nem merül fel ellenük - beléptetendők, de minden ilyen esetről közbiztonsági osztályomhoz az útlevél adatainak és lehetőleg az itteni lakcímnek feltüntetésével mellett azonnal távbeszélőn jelentést kell tenni.

Mint hogy bizalmas jelentés szerint az olasz hatóságok több száz horvát családtól (főképpen ustasák) a menedékjogot megvonták, ezeknek beszívárgási kísérletével is számolni kell, s annak megakadályozása, illetőleg az esetleg már beszívárgott ily egyének ártalmatlanná tétele végett is intézkedni kell.

Felmerült végül a gyakorlatban az a kérdés, vajon olyan az Államrendészeti Zsebkönyvben szereplő vagy a határszéli hatóság előtt más okból gyanússá vált egyének, kinek külföldi útlevelét valamelyik m. kir. külképviseleti hatóság láttamozta, beléptethetők-e, vagy sem. Mint hogy egyes kivételes esetekben a m. kir. külképviseleti hatóságok előzetes hozzájárulással adnak nyilvántartott egyéneknek vízumot, s mint hogy a m. kir. külképviseleti hatóságok által esetleg elnézésből adott vízumot is csupán közérdek által indokolt esetben szabad figyelmen kívül hagyni, a határszéli rendőrhatalóságok ily esetekben a belépés tekintetében ne adjanak végleges tagadó választ, hanem az illetőt tartóztassák fel, és forduljanak távbeszélőn a közbiztonsági osztályomhoz, ahonnan, az itteni részletesebb nyilvántartási adatok figyelembe vételével fognak a konkrét esetben utasítást kapni. Általában a határszéli útlevél ellenőrzést a belépő állomáson a vonat veszteglési ideje alatt kell foganatosítani. Ha azonban a felemelt létszám dacára a prioritás és egyéb szükséges teendők ezen idő alatt lelkiismeretesen és pontosan el nem intézhetők, úgy az ellenőrző egy vagy több közeg a mozgó vonattal köteles utazni mindaddig, - esetleg akár Budapestig - míg feladatát nem teljesítette. Ha pedig esetleg felmerülő gyanús körülményeknek a mozgó vonaton való megfigyelése válik szükségessé, úgy e célból polgári ruhás közeget kell ugyancsak minden külön felhatalmazás kikérése nélkül utaztatni.

Budapest, 1937. évi május hó 11.-én.

Boór [Aladár]

A miniszter rendeletéből:

miniszteri osztályfőnök

M. kir. Rendőrség budapesti és vidéki Főkapitányának, m. kir. Révfőkapitányának

Budapest

Jelzet: Magyar Országos Levéltár K-149 175. d. 284-287.

2.

Részletes utasítás az ellenőrizendő és az országba való belépést megtagadókat illetően

KIVONATOS MÁSZOLAT.

Magyar királyi belügyminiszter.

S ü r g ő s!

Valamennyi m. kir. csendőrkerületi és a nyomozó osztály

Parancsnokságnak

Állomáshelyein.

Ő Felsege III. Viktor Emánuel Olaszország királya és Etiópia császára felséges Nejevel és magas kíséretével a Kormányzó Úr Ő Főméltósága látogatására előreláthatólag e hó 19-én, szerdán, Magyarországra érkezik.

Az utazás programjának pontos közlése mellett a vasútvonal *közvetlen* biztosítására külön főgok intézkedni.

Addig is, - a m. kir. csendőrség részéről, - az alábbi *megelőző* biztonsági intézkedések foganatosítandók:

1./ Folyó hó 12-től /: szerdától:/ Ő Felsegeik eltávozásáig azaz - ha más rendelkezés nem történik - folyó hó 22-én /: szombat:/ 24 h-ig, az összes határmenti községeket és más lakott helyeket *állandóan* portyáztatni kell, hogy külföldről nemkívánatos elemek beszivárgása megakadályozható legyen. Idevonatközlőlag tudomásul közlöm, hogy a határőrség ez idő alatt az országhatárt fokozottan fogja ellenőrizni.

2./ A terrorisztikus cselekmények elkövetése szempontjából számba jöhető elemek felkutatása és őrizetbe vétele céljából f. hó 17-én és 18-án, *az ország egész területén* /: tehát úgy csendőri, mint rendőri területen:/ általános állambiztonsági razziát kell tartani.

A kerületi parancsnokságok egész felügyeleti körletüket, de különösen a pályaudvarokat, szállodákat, megszállóhelyeket, kávéházakat, vendéglőket, kocsmákat, valamint a többi nyilvános helyeket úgyszintén a működési területükön megforduló külföldieket az egész idő alatt állandóan tartsák szigorú ellenőrzés és megfigyelés alatt.

A fenti pontok alatt említett „nemkívánatos” illetve „gyanús” egyéneknek tekintendők mindazok, akik ellen állambiztonsági szempontból konkrét gyanúok merült fel, továbbá *bizonyos külföldieknek* egyes kategóriái, akik jelen magas látogatás szempontjából *különös figyelmet* érdemelnek még akkor is, ha e kategóriákba tartozáson kívül konkrét gyanúok *nem* is merült fel ellenük. Ezek az alábbiak:

I./ A nem Olaszországban élő olasz állampolgárok;

II./ nem olasz útlevelel tartózkodó olyan egyének, kiknek olasz származása alaposan vélelmezhető /:ún. antifascisták, olasz emigránsok stb.:/;

III./ nem jugoszláv útlevelel tartózkodó, mégis délszláv hangzású néven szereplő oly egyének, kik azzal gyanúsíthatók, hogy jugoszláviai emigránsok /: ustasák, macedon terroristák stb.:/;

IV./ spanyol állampolgárok;

V./ az abeszín útlevelel rendelkezők;

VI./ olyan abeszínek, kik más állam hatósága /: pl.: angol:/ által kiállított nem nemzeti útiokmánnyal rendelkeznek.

Minthogy bizalmas jelentés szerint az olasz hatóságok több száz horvát családtól /: főképpen ustasák:/ a menedékjogot megvonták, ezeknek beszivárgási kíséretével is számolni kell, s annak megakadályozása, illetőleg az esetleg már beszivárgott ily egyének ártalmatlanná tétele végett is intézkedni kell.

Tudomásul közlöm, hogy a Külföldieket Ellenőrző Országos Központi Hatóság intézkedett, hogy a Magyarországon lakó horvát emigránsok /:ustasák stb.:/ megfelelő ideig szigorított rendőri felügyelet alatt tartassanak.

Az itt felsorolt egyének feltalálásuk esetén őrizetbe veendőek és a legközelebbi őrsre kísérendők, s velük való további eljárást illetően a nyomozó osztály parancsnokának rendelkezéseit kell minden esetben távbeszélőn /: Budapest 15-01-90 hívószám:/ azonnal kikérni.

Bár a fenti szolgálati teendők ellátásánál a legalaposabb eljárást kívánom, figyelmeztetek arra, hogy a közönség felesleges zaklatását teljes mértékben kerülni kell.

Felhívom a figyelmet az itt felsorolt szolgálatok elsőrendű fontosságára és minden szükségesnek ítélt részletintézkedésnek idejében való megtételére. Minden más itt meg nem jelölt szolgálati teendő végzését, - ha a késedelemből veszély nem származik, - a királyi Felsegek elutazása utáni időre kell halasztani.

Budapest, 1937. évi május hó 12-én.

A miniszter rendeletéből

Szütsy s. k. ezredes.

A kivonatos másolat hitelűl!

Budapest, 1937. évi május hó 12-én.

Beöthy szds.

segédtszt.

Jelzet: Magyar Országos Levéltár K-149 175. d. 270-271.

3.

A látogatás során szükséges közigazgatási és csendőrségi együttműködésről

Szám: ad 7940/1937.

VII. res.

Szigorúan bizalmas!

Kizárólag saját kezéhez!

S ü r g ű s !

Tárgy: Olasz királyi pár látogatásával kapcsolatos biztonsági intézkedések.

Melléklet: drb.

A m. kir. rendőrség budapesti és vidéki főkapitányához, valamint a m. kir. révfőkapitányhoz intézett rendeletemet egész terjedelemben, a m. kir. csendőrküldetési parancsnokságokhoz intézett rendeletemet pedig, - a dunántúli főispán uraknak ugyancsak egész terjedelmében, a többieknek pedig kivonatos másolatban, - szigorúan bizalmas tudomásulvétel és ellenőrzés végett megküldöm azzal, hogy különösen az elrendelt országos razzia időpontjának bizalmas voltára való tekintettel ezt a rendeletet zár alatt kezelni szíveskedjék.

Felkérem Nagyméltóságodat/Méltóságodat, szíveskedjen intézkedni aziránt, hogy a községi előljáróságok az idegenek ellenőrzésénél a csendőrküldetéseket hathatósan támogassák, továbbá, hogy a járási főszolgabírák a m. kir. csendőrséghez a rendeletben megjelölt idő alatt más természetű ügyekben csak halaszthatatlan és igen sürgős esetekben intézzenek felhívást, nehogy azok a szóban forgó és fontos szolgálatuktól feleslegesen elvonassanak.

Végül felkérem Nagyméltóságodat/Méltóságodat, hogy minderről a törvényhatóság első tisztviselőjét tájékoztatni szíveskedjék.

Budapest, 1937. évi május hó 13-án.

A miniszter helyett:

(olvashatatlan aláírás)

államtitkár

Valamennyi Főispán Úrnak,

Székhelyeiken

Jelzet: *Magyar Országos Levéltár K-149 175. d. 362.*

Címkék:

[III. Viktor Emánuel](#) ^[6]

[Olaszország](#) ^[7]

[Horthy Miklós](#) ^[8]

[Balkán](#) ^[9]

[KEOKH](#) ^[10]

[Louis Barthou](#) ^[11]

[Gömbös Gyula](#) ^[12]

[Marseilles](#) ^[13]

Kiadás: 11. évfolyam (2011) 6. szám

Forrás webcím: https://www.archivnet.hu/politika/kiralyi_biztositas.html

Hivatkozások

[1] https://www.archivnet.hu/politika/kiralyi_biztositas.html

[2] <http://www.kepkonyvtar.hu/?docId=63503>

[3] <http://www.kepkonyvtar.hu/?docId=64736>

[4] <http://www.kepkonyvtar.hu/?docId=63996>

[5] <http://www.kepkonyvtar.hu/?docId=30655>

[6] <https://www.archivnet.hu/cimkek/iii-viktor-emanuel>

[7] <https://www.archivnet.hu/cimkek/olaszorszag>

[8] <https://www.archivnet.hu/cimkek/horthy-miklos>

[9] <https://www.archivnet.hu/cimkek/balkan>

[10] <https://www.archivnet.hu/cimkek/keokh>

[11] <https://www.archivnet.hu/cimkek/louis-barthou>

[12] <https://www.archivnet.hu/cimkek/gombos-gyula>

[13] <https://www.archivnet.hu/cimkek/marseilles>